

Sygn. akt: WZ 23/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Błuś (przewodniczący)

SSN Marian Buliński (sprawozdawca)

SSN Edward Matwijów

Protokolant : Ewa Śliwa

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej płka Zbigniewa Badelskiego

w sprawie R. A . w przedmiocie uznania za nieważne orzeczenia Wojskowego Sądu Rejonowego w W., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 16 października 2013 r., zażalenia K. A. żony R. A. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 sierpnia 2013 r., o nieuwzględnieniu wniosku o uznaniu za nieważny wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 listopada 1946 r. , po wysłuchaniu Prokuratora

p o s t a n o w i ł:

- 1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 listopada 1946 r., R. A. został skazany za popełnienie przestępstw określonych: w art. 230 § 2 k.k. w zw. z art. 19 § 2 kkWP na karę 3 lat więzienia oraz w art. 118 § 1 kkWP na karę 3 lat więzienia, łącznie na karę 5 lat więzienia.

Postanowieniem tego Sądu z dnia 17 marca 1947 r., na mocy art. 6 § 1 pkt 2 ustawy amnestyjnej z dnia 22 lutego 1947 r., złagodzone karę R. A. do 1 roku i 6 miesięcy więzienia.

W lutym 1950 r. R. A. zawarł związek małżeński z K. A., a 10 lutego 2000 r., zmarł.

W dniu 23 lutego 2009 r. K. A. złożyła wniosek o unieważnienie wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 listopada 1946 r., skazującego jej męża za dezercję.

Postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2013 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w W. na podstawie art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. z 1991 r., Nr 34, poz. 149 ze zm.) wniosku K. A. nie uwzględnił. Sąd kierował się tym, że dowody zgromadzone w toku postępowania nie potwierdziły ani działalności R. A. w strukturach Armii Krajowej, ani tego by jego dezercja miała jakikolwiek związek z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, bądź z oporem przeciwko kolektywizacji wsi oraz obowiązkowym dostawom.

Zażalenie na to postanowienie złożyła wnioskodawczyni, dowodząc, że R. A. należał do Armii Krajowej, oraz brał udział w Powstaniu Warszawskim w zgrupowaniu B., a potwierdził to świadek tego zdarzenia H. P.

Na posiedzeniu przed Sądem Najwyższym prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej wniósł o utrzymanie zaskarżonego postanowienia.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy nie jest zasadne.

Słusznie Sąd pierwszej instancji uznał, że w świetle zgromadzonych dowodów nie znalazły potwierdzenia tezy wnioskodawczyni, że jej mąż działał w strukturach Armii Krajowej oraz, że brał udział w Powstaniu Warszawskim w

zgrupowaniu B. Nie znalazły potwierdzenia zeznania świadka W. P., że jego ojciec z grupą kilkunastoosobową nastolatków podjęli spontaniczną decyzję o przyłączeniu się do Powstania Warszawskiego, że w grupie tej był R. A., że ta grupa kolejną z Milanówka dotarła do Komorowa a dalej z tej grupy 6-7 osób poszło do Warszawy. Z życiorysu H. P., który dostarczył Sądowi W. P., wynika jednoznacznie, że H. P. wstąpił do AK już wiosną 1944 r., a przed wybuchem Powstania Warszawskiego był skoszarowany w Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej, co stoi w sprzeczności z zeznaniami świadka W. P. W dokumentach H. P. znajdują się oświadczenia J. S. i A. K. poświadczające udział H. P. w ruchu oporu i w Powstaniu Warszawskim, nie ma natomiast oświadczenia, które dla H. P. miał sporządzić R. A. Również świadkowie W. M. (Prezes Środowiska Żołnierzy Pułku AK B. i Innych Oddziałów Powstańczych) i A. D. (walczył w kompanii K-4 Pułku B.) wykluczyli udział R. A. w Powstaniu Warszawskim oraz to by pułk B. miał swoją komórkę czy łącznika w Milanówku.

W oparciu o tak zgromadzony materiał dowodowy Sąd pierwszej instancji trafnie nie uwzględnił wniosku K. A.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.